

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **B. B.**
státní příslušnost:
t. č. pobytem

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2021, č. j. OAM-353/ZA-ZA11-ZA20-2021

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o opakovaně podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda skutečnosti, které žalobce uváděl v nové žádosti (obavy ze soukromých osob), neměly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení této žádosti.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal v únoru 2021. V rámci řízení o ní uvedl, že z Gruzie vycestoval za prací, protože dluží peníze bance a sousedovi. Ten spolu s dalšími osobami žalobce jednou zbil. Žalobce se obrátil na policii, ale řekli mu, že mu nepomůžou, protože bratr dotyčného souseda je v politice. Soused nyní vyhrožuje žalobci a jeho rodině, protože chce vrátit své peníze.
3. Žalovaný v dubnu 2021 tuto žádost zamítl jako zjevně nedůvodnou. Gruzie je na seznamu bezpečných zemí původu a žalobce domněnku bezpečnosti nevyvrátil. Žalovaný zdůraznil zejména to, že žalobce nevyužil dostupné možnosti vnitřní ochrany. Žalobu proti tomuto rozhodnutí žalobce nepodal.
4. Dne 26. 5. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že žádá ze stejných důvodů, jaké uváděl v předchozím řízení. Obává se o svůj život, protože bratr kriminálního, který mu vyhrožoval, je poslancem parlamentu. O všem již žalobce mluvil v prvním řízení.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 8. 2021, č. j. OAM-353/ZA-ZA11-ZA20-2021 („rozhodnutí žalovaného“) zastavil řízení podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Žádost žalobce shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, protože ji žalobce podal opakovaně ze stejných důvodů.
6. Při posuzování druhé žádosti o mezinárodní ochranu žalovaný shromáždil informace o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Konkrétně se jedná o zprávu *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu* z listopadu 2020 („zpráva o Gruzii“).
7. Žalovaný ve svém rozhodnutí konstatoval, že žalobce při nynější žádosti pouze odkázal na již sdělené důvody podání žádosti v předchozím řízení. Žalovaný neshledal, že by žalobce uvedl, nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které bez zavinění žalobce nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení. Závěrem žalovaný s odkazem na shromážděné informace o zemi původu uvedl, že od doby meritorního posouzení první žádosti žalobce nedošlo v Gruzii k žádné zásadní změně bezpečnostní či politické situace, která by mohla založit důvod pro opětovné meritorní posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

8. Žalobce namítá, že v jeho případě zde nebyly podmínky pro zastavení řízení. Rozhodnutí žalovaného nevyhovuje požadavkům na odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení o opakované žádosti, které plynou z judikatury. Žalovaný si neobstaral dostatek aktuálních a relevantních podkladů, aby mohl posoudit, zda v Gruzii nedošlo ke změně ve vztahu k žalobkyni uváděným důvodům. Podkladem rozhodnutí žalovaného sice byla zpráva o Gruzii z listopadu 2020, v odůvodnění s ní však žalovaný nijak nepracuje, neodkazuje na ni, a proto není jasné, jaké informace z ní využil k posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
9. Žalovaný považuje žalobní námitky za nedůvodné. Žalobce nesdělil žádné nové skutečnosti. Naopak sám přiznal, že žádá ze stejných důvodů jako poprvé. K žádným relevantním změnám nedošlo. Žalovaný nemá povinnost doslovně opakovat obsah

informací o zemi původu v odůvodnění rozhodnutí. Důležité je že uvedl, že ze zprávy o Gruzii dovodil, že tam k žádným pro řízení podstatným změnám nedošlo.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba včas. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s“) bez nařízení ústního jednání. Žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce nevyjádřil svůj nesouhlas.
11. Žaloba *není důvodná*.
12. Krajský soud úvodem předesílá, že v tomto řízení není ve hře otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobce podal již druhou žádost o mezinárodní ochranu. Úkolem krajského soudu proto bylo jen přezkoumat, zda žalovaný tuto opakovanou žádost správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji neměl znovu věcně posoudit.
13. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu vymezuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
14. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. V této souvislosti upozornil, že i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či důvody, může splňovat podmínku přípustnosti, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz bod 18 citovaného rozsudku).
15. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (bod 19 citovaného rozsudku).
16. Rozhodnutí žalovaného těmto požadavkům vyhovuje. *Žalobce v řízení o své opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti*. Obavy z jednání souseda, jehož bratr je politik, žalobce uváděl jako důvod při podání první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný je však neshledal důvodnými, protože žalobce neprokázal, že by se v jeho případě neuplatnila

domněnka dostupnosti vnitrostátních prostředků ochrany před jednáním soukromých osob, kterého se obává. Nyní však žalobce uvádí naprosto stejné důvody své opakované žádosti, což i sám přiznal při poskytnutí údajů k žádosti. Žalovaný proto jeho žádost nemusel znovu meritorně posuzovat.

17. Nedůvodná je i námitka žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného ve vztahu k hodnocení otázky změny poměrů v Gruzii. Žalobce má sice pravdu, že žalovaný pouze stručně a bez odkazu na konkrétní informace ve zprávách o zemi původu žalobce konstatuje, že v Gruzii nedošlo k žádné relevantní změně, která by mohla zakládat novou skutečnost. Nejedná se však o vadu, která by způsobovala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného. *Žalobce totiž tento závěr žalovaného nekonfrontuje žádným tvrzením, které by vzbuzovalo pochybnosti o jeho správnosti.* Ani on sám neuvádí, že by v Gruzii došlo k určité změně, kterou žalovaný měl zohlednit. Žalovanému proto nelze vytýkat, že otázku změny situace vyhodnotil nedostatečně či nesprávně.
18. Lze uzavřít, že žalovaný postupoval správně, pokud skutečnosti, které žalobce uváděl v novém řízení, nepovažoval za důvod pro nové meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto skutečnosti nesplňují podmínky podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti proto odpovídá zákonu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. O návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku krajský soud samostatně nerozhodl, protože bezodkladně rozhodl ve věci samé. Žalobci již nezasílal vyjádření žalovaného k žalobě. Oproti rozhodnutí žalovaného neobsahovalo žádnou novou argumentaci. Právo žalobce na kontradiktornost řízení proto nevyžadovalo, aby mu krajský soud vyjádření žalovaného přeposílal k replice.
21. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 7. října 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce